

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/25/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6218200501
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Auxt
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6218200501.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Auxta a členiek senátu JUDr. Evy Dzúrikovej a JUDr. Anny Snopčokovej v právnej veci žalobcu: B. Z., nar. X. V. XXXX, bytom N. XXX, J., zastúpený advokátkou Mgr. Andreou Legényovou, advokátska kancelária, Komenského 3, PSČ: 990 01 Veľký Krtíš, proti žalovanej: E. Z., nar. XX. V. XXXX, bytom M. J. XX, J., zastúpená advokátkou JUDr. Denisou Veselou, advokátska kancelária, Mierová 1, PSČ: 990 01 Veľký Krtíš, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 2C/8/2018-278 zo dňa 5. novembra 2019, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 2C/8/2018-278 zo dňa 5. novembra 2019 vo výroku, ktorým určil:

„..., že z vecí, ktoré mali žalobca a žalovaná v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov pripadá: Žalovanej:

- 1/ sporák v zostatkovej hodnote 100,- Eur,
 - 2/ drevený kuchynský stôl a 4 ks stoličky v zostatkovej hodnote 150,- Eur,
 - 3/ 2 kusy matrace z manželskej postele v zostatkovej hodnote 100,- Eur,
 - 4/ motorová píla STIHL v zostatkovej hodnote 50,- Eur,
- spolu v hodnote 400,- Eur.“

„Žalovaná je p o v i n n á splácať úver poskytnutý na základe Zmluvy o poskytnutí flexihypotéky č. 001/088380/08-003/000 zo dňa 08.08.2008, ktorého zostatok ku dňu zániku BSM predstavuje sumu 12.222,19 Eur. Žalovaná je p o v i n n á splácať úver poskytnutý na základe Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru (flexipôžička) č. 008640111191012 zo dňa 19. 10. 2012, ktorého zostatok ku dňu zániku BSM predstavuje sumu 9.763,34 Eur.“, p o t v r d z u j e.

II. Rozsudok okresného súdu č. k. 2C/8/2018-278 zo dňa 5. novembra 2019 vo výroku, ktorým vyslovil, že:

„Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi na vyrovnanie podielu sumu vo výške 4.083,07 Eur a to v lehote 90 dní od právoplatnosti rozsudku.“, m e n í tak, že:

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi na vyrovnanie podielu sumu 883,07 eur v lehote 90 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Ž i a d n a zo strán sporu n e m á nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Veľký Krtíš (ďalej „súd prvej inštancie, alebo „okresný súd“) vyporiadal po rozvode manželov (stranám v konaní) bezpodielové spoluvlastníctvo manželov (ďalej len „BSM“).

1.1. V odôvodnení rozsudku konštatoval skutkový a právny základ sporu, v ktorom sa žalobca domáhal vyporiadania BSM po rozvedení tak: „...aby do výlučného vlastníctva žalobcu súd prikázal hnuteľné veci v celkovej hodnote 3.000,- Eur a to osobný automobil značky Ford Focus Combi, EVČ: O. XXX Z. a do výlučného vlastníctva žalovanej prikázal hnuteľné veci v celkovej hodnote 1.020,- Eur a to: 1. mikrovlnnú rúru v zostatkovej hodnote 20,- Eur, 2. chladničku s mrazničkou v zostatkovej hodnote 200,- Eur, 3. sporák v zostatkovej hodnote 100,- Eur, 4. drevený kuchynský stôl v zostatkovej hodnote 150,- Eur, 5. 6 ks stoličky v zostatkovej hodnote 100,- Eur, 6. sedačku v zostatkovej hodnote 100,- Eur, 7. 2 kusy matrace z manželskej postele v zostatkovej hodnote 100,- Eur, 8. obývaciu stenu v zostatkovej hodnote 100,- Eur, 9. motorovú pílu v zostatkovej hodnote 100,- Eur, 10. práčku v zostatkovej hodnote 100,- Eur. Ďalej žiadal, aby žalovaná bola povinná uhradiť zostatok na úveroch, Flexipôžička poskytnutá VÚB Bankou Veľký Krtíš č. 00864011191012 zo dňa 19. 10. 2012, Flexihypotéka poskytnutá VÚB Bankou Veľký Krtíš č. 001/088380/08-003/000. Ďalej žiadal, aby súd žalovanú zaviazal na vyrovnanie podielu zo zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva manželov zaplatiť žalobcovi sumu 24.730,25 Eur a to do 90 dní od právoplatnosti rozsudku...“

„...Uviedol, že počas manželstva spoločne nadobudli vyššie uvedené hnuteľné veci, ktoré žiada vyporiadať. Zobrali si úvery: Flexipôžička poskytnutá VÚB Bankou Veľký Krtíš č. 00864011191012 zo dňa 19. 10. 2012 vo výške 8.000,- Eur, ktorú na čas po rozvedení spláca žalovaná, Flexihypotéka poskytnutá VÚB Bankou Veľký Krtíš č. 001/088380/08-003/000 vo výške 13.808,67 Eur, ktorú na čas po rozvedení spláca žalovaná. Ďalej uviedol, že žalovaná pred uzavretím manželstva nadobudla dedením nehnuteľnosti pre k. ú. a obec J., vedené na LV č. XXXX. V prírode sa jedná o rodinný dom súp. č. XXX s príslušenstvom pozemkami. Uvedený dom bol počas trvania manželstva zrekonštruovaný, pristavila sa časť o rozlohe 80 m², prístrešok na auto, vymenila sa strecha a okná. Došlo ku kompletnej renovácii interiéru, úplne sa vymenili elektrické rozvody, vysadili sa stromy a zrealizovali sa úpravy okolo domu. Hodnota domu bola pred začatím rekonštrukčných prác 410.000,- Sk, t. j. 13.609,50 Eur. Tento údaj vychádza z ocenenia VÚB Banky, a. s., ktorá nehnuteľnosť oceňovala pre účely poskytnutia Úverovej zmluvy zo dňa 09. 03. 2007. Hodnota predmetného domu sa spoločne s úpravami podľa odhadu žalobcu zvýšila na hodnotu 95.000,- Eur, čiže výška investícií dosahuje výšku 81.390,50 Eur. Pred uzavretím manželstva ako spoludlžníci uzavreli Zmluvu o financovaní bývania č. 001/088380/07-001/000 poskytnutú od VÚB Banky, a. s. vo výške 10.153,33 Eur, ktorú odo dňa rozvedení manželstva spláca žalovaná. Táto suma bola použitá tiež na rekonštrukciu rodinného domu. Žalobca k žalobe pripojil výpis z LV č. XXXX, vyjadrenie k návrhu na vyporiadanie BSM zo dňa 17. 01. 2018, dohodu o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva rozvedených manželov a dohodu o urovnaní zo dňa 10. 10. 2016...“

1.2. Ďalej z odôvodnenia rozsudku okrem iného vyplýva:

„...Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z citovaných ustanovení zákona. Z rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 7P/51/2015 - 60 zo dňa 17.08.2015 mal súd preukázané, že manželstvo žalobcu a žalovanej uzavreté dňa 19.05.2007 pred Matričným úradom Obce J. bolo rozvedené, pričom rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 03.09.2015. Z manželstva žalobcu a žalovanej pochádza jedno maloleté dieťa X Z., nar. XX.XX.XXXX, ktorá bola na čas po rozvedení zverená do osobnej starostlivosti žalovanej. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že bezpodielové spoluvlastníctvom žalobcu a žalovanej zaniklo rozvedením a to ku dňu právoplatnosti rozsudku o rozvedení ich manželstva, teda ku dňu XX.XX.XXXX. Po zániku manželstva nedošlo medzi stranami sporu k vyporiadaniu masy bezpodielového spoluvlastníctva manželov dohodou, ani zo zákona v zmysle ustanovenia § 149 ods. 4 Občianskeho zákonníka, preto súd pri svojom rozhodovaní o vyporiadaní BSM strán sporu vychádzal zo zásad uvedených v ustanovení § 150 Občianskeho zákonníka, teda jednak zo stránky kvalitatívnej, t. j. usporiadania vlastníctva k jednotlivým veciam patriacim do BSM ako aj zo stránky kvantitatívnej, ktorá sa týka hodnotových podielov strán sporu, bývalých manželov. Pre vyporiadanie je podstatná cena jednotlivých vecí patriacich do BSM. Predmetom vyporiadania BSM je všetko, čo do tohto spoluvlastníctva patrilo a čo existovalo ku dňu jeho zániku. V priebehu konania nevyšli najavo žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali, aby súd pri vyporiadaní BSM sa odchýlil od zásady rovnosti podielov strán sporu na spoločnom majetku, preto súd mal za to, že podiely oboch - žalobcu ako aj žalovanej na spoločnom majetku sú rovnaké.

Súd mal preukázané že nehnuteľnosti vedené na LV č. XXXX, pre k. ú. a Obec J., parc. č. XXX/ X zastavané plochy a nádvoria o výmere 405 m², parc. č. XXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere 75 m², parc. č. XXX záhrady o výmere 1363 m², stavba súp. č. XXXX na parc. č. XXX/X garáž, stavba súp. č. XXX na parc. č. XXX/X rodinný dom, nadobudla ešte pred uzavretím manželstva do svojho výlučného vlastníctva žalovaná. Tieto nehnuteľnosti preto netvoria predmet bezpodielového

spoluvlastníctva manželov. Prístavba k rodinnému domu na parc. č. XXX/X je tiež vo výlučnom vlastníctve žalovanej. Táto sa začala realizovať ešte pred uzavretím manželstva a to vybudovaním základov a obvodových stien. Uvedené vyplýva z Rozhodnutia o dodatočnom povolení stavby obec J. zo dňa 11.06.2007. Obhliadka bola vykonaná dňa 07.06.2007, pričom manželstvo strán sporu bolo uzavreté dňa XX.XX.XXXX. Tehly na obvodové múry boli zakúpené z finančných prostriedkov, ktoré si žalobca našetril ešte pred uzavretím manželstva. V tomto rozsahu preto prístavba k rodinnému domu netvorí predmet bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Predmetom vyporiadania sú len investície do výlučného majetku žalovanej (prístavby a domu), ktoré boli vynaložené po uzavretí manželstva zo spoločných prostriedkov.

Dňa 09.03.2007 ešte pred uzavretím manželstva strany sporu uzatvorili s VÚB bankou, a.s., pobočka Veľký Krtíš Zmluvu o financovaní bývania č. 001/088380/07-001/000, na základe ktorej im bol poskytnutý úver vo výške 287.000,- SK (9.526,65 Eur). Žalobca aj žalovaná zhodne uviedli, že všetky finančné prostriedky z toho úveru boli použité na rekonštrukciu domu a prístavby k domu vo vlastníctve žalovanej. Po uzavretí manželstva bol tento úver naďalej splácaný zo spoločných prostriedkov a po rozvode manželstva ho spláca žalovaná. Zo správy VÚB banky, a. s. zo dňa 12.06.2019 vyplýva, že na uvedený úver bola zaplatená od 19.05.2007 do 03.09.2015 istina vo výške 4.637,01 Eur, úroky vo výške 3.611,10 Eur. Dňa 08.08.2008 teda po uzavretí manželstva strany sporu uzatvorili s VÚB bankou, a.s., pobočka Veľký Krtíš Zmluvu o poskytnutí flexihypotéky č. 001/088380/08-003/000, na základe ktorej im bol poskytnutý úver vo výške 416.000,- SK (13.808,67 Eur). Žalobca aj žalovaná zhodne uviedli, že všetky finančné prostriedky z toho úveru boli použité na rekonštrukciu domu a prístavby k domu vo vlastníctve žalovanej. Tento úver bol splácaný zo spoločných prostriedkov a po rozvode manželstva ho spláca žalovaná. Zo správy VÚB banky, a. s. zo dňa 12.06.2019 vyplýva, že na uvedený úver bola zaplatená od 12.08.2008 do 03.09.2015 istina vo výške 1.604,78 Eur a úroky vo výške 4.476,58 Eur. Súd bol preto toho názoru, že žalobca má nárok, aby mu bolo uhradené to, čo zo spoločného bolo vynaložené na výlučný majetok žalovanej. Investíciami realizovanými aj z úverových prostriedkov došlo bez akýchkoľvek pochybností k zhodnoteniu len nehnuteľností vo vlastníctve žalovanej. Je irelevantné, že prvý úver bol poskytnutý ešte pred uzavretím manželstva, keď splátky boli realizované aj počas manželstva zo spoločných prostriedkov. V prípade investícií zo spoločného majetku manželov do ostatného majetku jedného z nich je tento manžel povinný pri vyporiadaní nahradiť do bezpodielového spoluvlastníctva prostriedky vo výške, v hodnote, v akej boli na jeho oddelený majetok skutočne vynaložené. Ide o náklady, ktoré boli vynaložené v minulosti a ktorých výška ku dňu zániku bezpodielového spoluvlastníctva, ani ku dňu vyporiadania nie je inak modifikovaná. Rozhodujúcou je výška skutočne vynaložených nákladov, nie hodnota, o ktorú sa oddelený majetok investíciami zhodnotil. Táto investícia sa nevracia vo vyššej, ani nižšej sume, než ako bola vynaložená. Vzhľadom na hospodárnosť konania ako aj na to, že strany sporu zhodne uviedli, že všetky finančné prostriedky z prvých dvoch poskytnutých úverov boli použité na rekonštrukciu domu, bol súd potom toho názoru, že splátky úverov (istina a úrok) a to od ich uzavretia do rozvodu manželstva, predstavovali investície zo spoločného majetku na výlučný majetok žalovanej. Ak teda počas trvania manželstva boli realizované splátky úverov pri riešení otázky skutočnej výšky investícií, treba vychádzať z údajov, ktoré mal súd k dispozícii z jednotlivých správ od banky, preto to, čo prijala banka na splátkach úveru (istina a úrokoch) zodpovedá výške spoločných investícií do vecí jedného z manželov. Súd bol toho názoru, že nemožno z tohto vyňať ani úroky pojaté do jednotlivých splátok úveru, pretože aj tieto počas trvania BSM predstavujú náklad zo spoločného majetku na výlučný majetok žalovanej (obdobný názor zaujal aj Krajský súd v Prešove v konaní vedenom pod sp. zn. 10C/50/2014). To čo žalovaná zaplatila a zaplatí na splátkach úverov po zániku BSM predstavuje jej výdavky na jej výlučný majetok a nemôže byť preto toto predmetom zápočtu pri vyporiadaní BSM. Celkovo tak bola z titulu zaplatených splátok na úroky a istinu z prvých dvoch úverov uhradená suma 14.329,47 Eur (8.248,11 Eur + 6.081,36 Eur).

Dňa 19.10.2012 strany sporu uzatvorili s VÚB bankou, a.s., pobočka Veľký Krtíš Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru (flexipôžička) č. 008640111191012, na základe ktorej im bol poskytnutý úver vo výške 8.000 Eur. Žalobca aj žalovaná zhodne uviedli, že tieto finančné prostriedky neboli použité na rekonštrukciu rodinného domu, ale boli použité na bežný chod rodiny, na úhradu akontácie na zakúpenie solária, ktoré žalovaná používala pri výkone svojej podnikateľskej činnosti a na rekonštrukciu podnikateľských priestorov žalovanej. Z ich výpovedí je zrejmé, že túto zmluvu uzatvárali spoločne a že žalobca v podstate konkludentne súhlasil s použitím požičaných finančných prostriedkov aj na podnikateľskú činnosť žalovanej. Žalobca túto skutočnosť na pojednávaní nerozporoval. Tento úver bol splácaný zo spoločných prostriedkov a po rozvode manželstva ho spláca žalovaná. Zo správy VÚB banky, a. s. zo dňa 05.10.2018 vyplýva, že zostatok tohto úveru bol ku dňu 03.09.2015 vo výške 6.606,37

Eur. Od 03.09.2015 do 05.10.2018 bola uhradená suma 4.249,45 Eur a od 05.10.2018 do 20.09.2022 ostáva zaplatiť sumu 5.513,89 Eur. Spolu tak po zániku BSM bol zostatok úveru vo výške 9.763,34 Eur. Ďalej predmetom vyporiadania medzi stranami sporu boli hnutelné veci a to osobné motorové vozidlo Ford Focus Combi, EVČ: B. XXX Z., ktoré po zániku BSM užíval len žalobca. Preto pri vyporiadaní súd vychádzal zo zostatkovej hodnoty vozidla v čase zániku BSM (nie v čase vyporiadania BSM), na ktorej sa strany sporu zhodli vo výške 3.200,- Eur. Žalobca na pojednávaní uviedol, že motorové vozidlo predal pred dvomi rokmi za sumu 3.000,- Eur, preto mu súd nemohol motorové vozidlo prikázať do vlastníctva. Súd pri ďalšom vyporiadaní BSM preto vychádzal z hodnoty motorového vozidla v čase zániku BSM vo výške 3.200,- Eur a nie zo sumy 3.000,- Eur, ktorú žalobca získal predajom motorového vozidla po zániku BSM. Ďalej sa na pojednávaní žalobca aj žalovaná zhodli na tom, že predmetom vyporiadania BSM sú aj ďalšie hnutelné veci, ktoré po zániku BSM užíva výlučne žalovaná a to: 1/ sporák v zostatkovej hodnote 100,- Eur, 2/ drevený kuchynský stôl a 4 ks stoličky v zostatkovej hodnote 150,- Eur, 3/ 2 kusy matrace z manželskej postele v zostatkovej hodnote 100,- Eur, 4/ motorová píla STIHL v zostatkovej hodnote 50,- Eur, spolu v hodnote 400,- Eur. Celkovo sú preto predmetom vyporiadania BSM hnutelné veci v zostatkovej hodnote ku dňu zániku BSM (nie v čase vyporiadania) vo výške 3.600,- Eur. Vzhľadom na uvedené skutočnosti a po vzájomnej dohode sporových strán, súd potom hnutelné veci pod bodom 1 - 4 prikázal do vlastníctva žalovanej.

Z ďalších hnutelných vecí, ktoré žalobca označil, že patria do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, súd nepojal do masy BSM chladničku s mrazničkou, sedačku a obývaciu stenu, pretože tieto veci žalovaná dostala ako dar od svojej matky. Súd tiež nepojal do masy BSM mikrovlnnú rúru a práčku, nakoľko mikrovlnnú rúru zakúpila pred uzavretím manželstva žalovaná a práčku dostal žalobca darom od svojej matky.

Z vykonaného dokazovania potom nesporne vyplýva, že masu BSM strán sporu tvorí hodnota hnutelných vecí 3.600,- Eur a čiastka 14.329,47 Eur z titulu splátok úverov použitých na zhodnotenie majetku vo vlastníctve žalovanej, spolu 17.929,47 Eur. Hodnota majetku, ktorý pripadá žalobcovi z titulu vyporiadania hnutelných vecí predstavuje sumu 3.200,- Eur a hodnota majetku, ktorý pripadne žalovanej predstavuje sumu 400,- Eur. Žalovaná bola povinná vyplatiť v prospech BSM čiastku 14.329,47 Eur. Pri parite podielov má mať každá zo strán sporu čiastku 8.964,74 Eur (17.929,47 Eur/2). Žalobca má hodnotu 10.364,74 (3.200,- Eur + 7.164,74 Eur) a žalovaná má hodnotu 7.564,74 Eur (400,- Eur + 7.164,74 Eur). Keďže žalobca má sumu 10.364,74 Eur, pripadlo mu z celkového majetku viac o sumu 1.400,- Eur ako mu patrí, nakoľko by mal mať 8.964,74 Eur. Zostatok flexipôžičky č. 00864011191012 ku dňu zániku BSM bol vo výške 9.763,34 Eur. Tento úver po zániku BSM spláca výlučne žalovaná. Žalobca je preto povinný zaplatiť žalovanej polovicu zo zostatku toho úveru, t. j. sumu 4.881,67 Eur. Súd preto od sumy, ktorú má žalobca 10.364,74 Eur odpočítal sumu 1.400,-Eur a sumu 4.881,67 Eur, pričom suma 4.083,07 Eur predstavuje hodnotu majetku žalobcu titulom vyporiadania BSM. Vzhľadom na uvedené súd, preto uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi na vyrovnanie jeho podielu sumu 4.083,07 Eur a to v lehote 90 dní od právoplatnosti rozsudku.

Zo správy VÚB banky, a. s. zo dňa 05.10.2018 vyplýva, že zostatok úveru zo Zmluvy o poskytnutí flexihypotéky č. 001/088380/08-003/000 zo dňa 08.08.2008 bol ku dňu zániku BSM, t.j. ku dňu 03.09.2015 na istine 12.203,89 Eur a na úrokoch 18,30 Eur, spolu 12.222,19. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že tento úver bol v celom rozsahu použitý na zhodnotenie majetku vo vlastníctve žalovanej, preto to, čo žalovaná zaplatí na splátkach úveru po zániku BSM, predstavuje jej výdavky na jej výlučný majetok a nemôže byť preto toto predmetom zápočtu pri vyporiadaní BSM. Vzhľadom na uvedenú skutočnosť, súd potom uložil žalovanej povinnosť splácať uvedený úver, ktorého zostatok ku dňu zániku BSM predstavuje sumu 12.222,19 Eur.

Úver poskytnutý na základe Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru (flexipôžička) č. 00864011191012 zo dňa 19. 10. 2012, ktorého zostatok ku dňu zániku BSM predstavuje 9.763,34 Eur, nebol použitý na zhodnotenie majetku vo vlastníctve žalovanej. Keďže polovicu zo zostatku toho úveru, t. j. sumu 4.881,67 Eur súd žalobcovi odpočítal z hodnoty jeho podielu, preto potom súd žalovanej uložil povinnosť splácať uvedený úver, ktorého zostatok ku dňu zániku BSM predstavuje sumu 9.763,34 Eur. Súd nerozhodol o povinnosti žalovanej splácať úver poskytnutý na základe Zmluvy o financovaní bývania č. 001/088380/07-001/000 zo dňa 09.03.2007, nakoľko tento bol poskytnutý ešte pred uzavretím manželstva. Tento úver bol v celom rozsahu použitý na zhodnotenie majetku vo vlastníctve žalovanej a preto predmetom vyporiadania boli len splátky na istine a úrokoch, ktoré boli zaplatené po uzavretí manželstva zo spoločných prostriedkov. Súd opätovne zdôrazňuje, že preto to, čo žalovaná zaplatí na splátkach úveru po zániku BSM, predstavuje jej výdavky na jej výlučný majetok a nemôže byť preto toto predmetom zápočtu pri vyporiadaní BSM."

1.3. O náhrade trov konania strán sporu okresný súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 a § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) tak, že žiadna zo strán sporu nemá právo na náhradu trov konania, pretože v konaní mali obidvaja len čiastočný úspech.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala žalovaná v zákonom stanovenej lehote odvolanie, ktorým podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP namietala, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Čo sa týka zostatkovej ceny hnutelných vecí, ako aj to, kto bude splácať úvery, ktoré boli poskytnuté za trvania manželstva nebolo sporné medzi stranami sporu. Odvolateľka však nesúhlasí s výrokom, ktorým jej bola uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi na vyrovnanie podielu sumu 4083,07 eur, pretože právne posúdenie okresného súdu v tomto smere nepokladá za správne, čo má za následok, že odvolanie sa musí vzťahovať na celý rozsudok.

2.1. Zo záverov odvolania okrem iného vyplýva:

„...V prvom rade ako investíciu zo spoločných prostriedkov do výlučného majetku žalovanej súd považoval splátky na istine a úrokoch, ktoré boli zaplatené počas trvania manželstva, t.j. spolu 8.248,11 €. Jedná sa o prvý úver, ktorý nám bol poskytnutý ako spoludlžníkom na základe Zmluvy o financovaní bývania č. 001/088380/07-001/000 zo dňa 09.03.2007, t.j. pred uzavretím manželstva (bod 16. a 23. rozsudku) (ďalej ako „úver č. 1.)

Ďalej súd považoval ako investíciu zo spoločných prostriedkov do výlučného majetku žalovanej splátky na istine a úrokoch, ktoré boli zaplatené počas trvania manželstva, t.j. spolu 6.081,36 €. Jedná sa o druhý úver, ktorý nám bol poskytnutý za trvania manželstva na základe Zmluvy o poskytnutí flexihypotéky č. 001/088380/08-003/000 zo dňa 08.08.2008 (bod 16. rozsudku) (ďalej ako úver č. 2.)

Takýto názor súdu, kde do výšky investície do môjho výlučného majetku započítal aj zaplatené úroky, nepokladám za správny...”

„...Žalobca výšku konkrétnych investícií a ich časové hľadisko nepreukázal, kde do konania predložil len odborné vyjadrenie, ktoré súd nevykonal ako dôkaz, nakoľko toto odborné vyjadrenie nezohľadňuje podstatné aspekty investícií realizovaných počas trvania manželstva. Z tohto hľadiska mám za to, že žalobca neunesol dôkazné bremeno ohľadne výšky jednotlivých investícií do rodinného domu.

Opakovane zastávam názor, že investície, ktoré sa vykonali z poskytnutého úveru na základe zmluvy o financovaní bývania č. 001/088380/07-001/000, ktorý bol stranám sporu poskytnutý ešte pred uzavretím manželstva, kde strany sporu figurujú ako spoludlžníci, nemôžu byť zahrnuté do aktív nadobudnutých do masy BSM, nakoľko to neboli investície do oddeleného majetku žalovanej zo spoločných prostriedkov strán sporu nadobudnutých počas trvania manželstva. Ak žalobca investoval svoje oddelené finančné prostriedky poskytnuté mu z úveru pred uzavretím manželstva do oddeleného vlastníctva žalovanej (rodinný dom a jeho prístavba v jej výlučnom vlastníctve), nemajú takéto majetkovoprávne vzťahy nič spoločné s ust. § 150 OZ, kde ide len o bezpodielové spoluvlastníctvo (spoločný majetok) resp. vzťahy medzi oddeleným majetkom jedného manžela a spoločným majetkom obidvoch manželov. Pri vzťahoch medzi oddeleným majetkom jedného z manželov a oddeleným majetkom druhého z manželov vystupujú manželia každý za seba, pre takéto vzťahy platí to, čo platí pre vzťah ktorýchkoľvek dvoch iných občanov, s jediným rozdielom, vyplývajúcim z ust. § 114 OZ, podľa ktorého premlčanie práva medzi manželmi sa ani nezačína, ani neplynie (počas trvania manželstva). Následne aj zaplatenie splátok a úrokov tohto úveru, ktorý bol stranám sporu poskytnutý pred uzavretím manželstva, sa nemôže považovať za investície tak, ako to má na mysli okresný súd. V rámci vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov do nehnuteľnosti žalovanej sa nemôžu vyporiadať použité finančné prostriedky, ktoré tvorili podielové spoluvlastníctvo strán sporu. Vzhľadom na charakter týchto finančných prostriedkov možno hovoriť len o podielovom spoluvlastníctve strán, ktoré však nemožno vyporiadať zároveň s vyporiadaním bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Z týchto dôvodov nesúhlasím s tým, aby na vyporiadanie podielu boli do masy BSM zahrnuté splátky úveru, ktorý nám bol poskytnutý ešte pred uzavretím manželstva.

Taktiež nesúhlasím s názorom súdu, ktorý je uvedený v bode 21. napadnutého rozsudku. Aj napriek tomu, že úver zo dňa 08.08.2008 nám bol poskytnutý za trvania manželstva, zostatok tohto úveru nemôže byť podľa súdu predmetom zápočtu, nakoľko úver bol použitý v celom rozsahu na zhodnotenie majetku žalovanej. Tým pádom podľa konštatácie súdu, čo žalovaná zaplatí na splátkach úveru po zániku BSM, predstavuje jej výdavky na jej výlučný majetok. Uvedené v žiadnom prípade nekorešponduje so zásadou vyjadrenou § 150 OZ, kde takýto extenzívny výklad nie je v súlade ani s potrebami maloletého dieťaťa, ktoré žije v predmetnej nehnuteľnosti a o ktoré sa žalovaná výlučne osobne stará po rozvode manželstva. Takýto úver na zhodnotenie nehnuteľnosti, kde býval aj samotný

žalobca, bol poskytnutý za tým účelom, aby sa vytvoril plnohodnotný domov nie len pre žalovanú, ale taktiež aj žalobcu a ich spoločné dieťa. Rozhodnutie ohľadne poskytnutia tohto úveru ako aj účelu jeho použitia obaja manželia učinili spoločne, teda aj so súhlasom žalobcu, kde aj tento je vedený ako dlžník. Súd vôbec nebral do úvahy potreby a záujmy maloletého dieťaťa pri úvahe ohľadne predmetu zápočtu pri vyporiadaní BSM, čo nezodpovedá princípu spravodlivosti. Na základe vyššie uvedeného zastávam názor, že aj zostatok tohto úveru mal byť predmetom zápočtu pri vyporiadaní BSM...“

„...V prípade, ak by sa aj odvolací súd stotožnil s právnym posúdením vyššie namietaných skutočností, mám za to, že súd aj napriek tomu nesprávne vypočítal vyrovnací podiel žalovanej. Súd v bode 20. rozsudku uviedol, že žalovaná bola povinná vyplatiť v prospech BSM čiastku 14.329,47 €, t.j. súčet zaplatených splátok istiny a úrokov za úver 1. a úver 2. počas trvania manželstva. Súd však opomenul zohľadniť to, že tieto splátky boli hradené zo spoločných prostriedkov, čo znamená, že žalovaná by mala byť povinná uhradiť žalobcovi polovicu sumy, t.j. 7.164,74 € ako polovicu z týchto spoločne vložených investícií. „Účelom 5 navrátenia peňazí vynaložených z BSM na majetok jedného z manželov nie je kreovanie akejkoľvek „investície“, ktorá by sa stala súčasťou BSM, ale len vrátiť do BSM ako majetkovej podstaty to, o čo bola v určitom bode ochudobnená. Tým, že sa nekreuje investícia ako osobitné aktívum, nemôže dochádzať ani k nárastu, ale ani k poklesu jej hodnoty.“ (rozsudok KS BA zo dňa 30.01.2018, sp.zn. 5Co/62/2017). Inými slovami, v rámci vyporiadania BSM žalovaná by mala byť povinná nahradiť žalobcovi 7.164,74 € ako polovicu splátok úverov 1., 2. a 200 € ako polovicu hodnoty hnuiteľných vecí a žalobca by mal nahradiť žalovanej 4.889,67 € ako polovicu zvyšných splátok ohľadne flexipôžičky (spotrebného úveru), ktoré bude žalovaná hradieť po rozvode manželstva a sumu 1.600 € ako polovicu hodnoty motorového vozidla. Následne zostáva žalovanej zaplatiť žalobcovi na vyrovnanie podielu suma vo výške 883,04 € a nie 4.083,07 €, ako to ustálil súd. Rovnako postupoval pri výpočte aj Krajský súd Prešov v rozsudku zo dňa 19.03.2015, sp.zn. 10Co/50/2014, na ktorý sa odvoláva aj okresný súd v bode 16., kde nesprávne len uviedol spisovú značku. Tým pádom súd aj napriek tomu, že vychádzal z predmetného rozsudku, výpočet okresného súdu ohľadne zaplata podielu na vyrovnanie nekorešponduje s výpočtom uvedeným v rozsudku krajského súdu.

Čo sa týka náhrady trov konania, poukazujem na to, že žalobca menil v priebehu konania ako aj pri kreovaní dohody pred podaním žaloby výšku vyrovnacieho podielu od 5.000 € po 24.730,25 €, ktorú žiadal priznať v žalobe. Po predbežnom právnym posúdení súdu následne žiadal, aby žalovaná bola povinná mu uhradiť sumu vyše 9.000 € a následne len sumu 4.083,07 €. V prípade, ak by sa aj odvolací súd stotožnil s právnym posúdením okresného súdu, avšak konečný výpočet by bol iný v zmysle môjho návrhu, jedná sa o väčšinový úspech žalovanej, čo by sa následne malo odraziť aj pri priznaní náhrady trov konania v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p.

Na základe vyššie uvedeného navrhujem odvolaciemu súdu, aby predmetný rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vrátil vec okresnému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie.“

3. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že sa plne stotožňuje s rozsudkom. Podľa jeho názoru okresný súd vyhodnotil všetky vykonané dôkazy v súlade so zákonom, ako aj v súlade s ustálenou judikatúrou v obdobných veciach. Nemožno sa stotožniť s právnym názorom žalovanej, že súd medzi investície do výlučného majetku žalovanej nemohol započítať aj úroky zaplatené z masy BSM ako súčasť splácania úveru spolu s istinou, pretože finančné prostriedky získané z úveru boli investované do nehnuteľnosti žalovanej, ktorá bola takto zhodnotená. Žalobca zdôraznil, že v rozsudku boli započítané len splátky pôžičky, ktoré boli vykonané počas existencie BSM a nezapočítal splátky, ktoré vznikli pred vznikom BSM. Je nepodstatné, že tento záväzok vznikol pred uzavretím manželstva ako solidárny záväzok, ale podstatné je, že počas existencie BSM boli splátky úveru, realizované z masy BSM.

3.1. Žalobca ďalej vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že počas konania nebolo sporné, že investície do majetku žalovanej za existencie BSM predstavujú približne sumu 20 000 eur. Ďalej poukázal na fotodokumentáciu priebehu rekonštrukčných prác, z ktorej je zrejmý rozsah vykonaných prác na nehnuteľnosti vo vlastníctve žalovanej počas existencie BSM. Vzhľadom k tomu, že úverom č. 1 a č. 2 sa zhodnotil len majetok žalovanej, je nespravodlivé od neho žiadať, aby sa akýmkoľvek spôsobom podieľal na zaplatení týchto úverov. Prvoinštančný súd teda pri výpočte vyrovnacieho podielu postupoval správne.

3.2. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu ďalej uviedol, že okresný súd správne vyhodnotil všetky vykonané dôkazy, rovnako dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil. Rozhodnutie podľa žalobcu okrem toho spĺňa aj atribút spravodlivosti a preto navrhol, aby odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie.

4. Na základe vyjadrenia žalobcu k odvolaniu doručila žalovaná vyjadrenie, v ktorom zotrvala na odvolaní a jeho odôvodnení a ďalej tvrdila, že žalobca výšku konkrétnych investícií a ich časové hľadisko nepreukázal, do konania predložil len odborné vyjadrenie, ktoré súd nevykonal ako dôkaz a zaplatené úroky na úvere nemôžu byť posudzované ako investície.

4.1. Čo sa týka zaplatenia zvyšku úveru č. 2 uviedla, že súd prvej inštancie sa nedostatočne vysporiadal s ust. § 150 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“), kde tento úver bol poskytnutý manželom za trvania manželstva a za účelom vytvorenia plnohodnotného domova rodiny. Rozhodnutie o poskytnutí tohto úveru, ako aj účelu jeho použitia, obaja manželia učinili spoločne. Súd prvej inštancie vôbec nebral do úvahy potreby a záujmy maloletého dieťaťa pri úvahe o zápočte pri vyporiadaní BSM, čo nezodpovedá princípu spravodlivosti. Žalobca sa taktiež žiadnym spôsobom nevyjadril k nesprávnemu výpočtu uvedenému v odvolaní. V súvislosti s trovami konania nie je dôvod sa domnievať, že na uvedený prípad by sa nemalo aplikovať ust. § 255 ods. 1 CSP.

5. V dôsledku odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici, (ďalej „krajský súd“, alebo „odvolací súd“) s poukazom na § 34 CSP, vec preskúmal v medziach daných podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP a bez nariadenia pojednávania v súlade s § 385 ods. 1 CSP a contrario rozsudok okresného súdu podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP v časti ako vecne správny potvrdil (pozri výrok I.) a podľa § 388 CSP v časti zmenil (pozri výrok II.).

6. Žalobca sa domáhal vyporiadania BSM zo zaniknutého manželstva, ktoré bolo rozvedené rozsudkom okresného súdu č. k. 7P/51/2015-60 zo dňa 17. augusta 2015, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 3. septembra 2015. Odvolací súd v prvom rade konštatuje, že návrh na vyporiadanie BSM bol podaný v zákonnej prekluzívnej lehote vyplývajúcej z § 149 ods. 4 občianskeho zákonníka.

7. Podľa § 143 Občianskeho zákonníka, v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva, s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov a vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúcii majetku jednému z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva, alebo ktorému bola vec vydaná ako právnenému nástupcovi pôvodného vlastníka.

8. Podľa § 149 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak zanikne bezpodielové spoluvlastníctvo, vykoná sa vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150.

9. Podľa § 149 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak sa vyporiadanie nevykoná dohodou, vykoná ho na návrh niektorého z manželov súd.

10. Podľa § 150 Občianskeho zákonníka, pri vyporiadaní sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliadne predovšetkým na potreby maloletých detí, na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu a na to, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určení miery pričinenia treba vziať tiež zreteľ na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti.

11. Zánikom manželstva rozvodom ex lege zanikne aj BSM bývalých manželov. Ak BSM zanikne, musí byť vyporiadané, pričom vyporiadanie sa môže uskutočniť niektorým zo zákonom predpokladaných spôsobov. Prvým predpokladom je dohoda manželov, ktorá je najbežnejším a zákonom najviac podporovaným a najžiaducejším spôsobom vyporiadania BSM, pretože zodpovedá vôli a záujmom oboch strán, ako dvojstranný právny úkon vychádzajúci zo vzájomného konsenzu oboch bývalých manželov. Druhým predpokladom je, v prípade, že sa manželia nedohodnú, rozhodnutie súdu na návrh niektorého z nich. Súd vyporiadava BSM v zmysle platnej judikatúry všetok majetok patriaci do BSM, t.j. všetky veci, pohľadávky, záväzky, hnutelný aj nehnuteľný majetok a majetkové práva. Ak nedôjde k uzavretiu dohody o vyporiadaní BSM a ani žiadny z manželov nepodá návrh na vyporiadanie BSM v prekluzívnej lehote troch rokov od zániku manželstva, nastane vyporiadanie zo zákona a platí nevyvrátiteľná zákonná domnienka, že pokiaľ ide o hnutelné veci, manželia sa vyporiadali podľa stavu, v akom každý z nich veci z BSM pre svoju potrebu, svojej rodiny a domácnosti výlučne ako

vlastník používa, o ostatných huteľných veciach a o nehnuteľných veciach platí, že sú v podielovom spoluvlastníctve a že podiely oboch spoluvlastníkov sú rovnaké. To isté platí primerané o ostatných majetkových právach, ktoré sú pre manželov spoločné (§ 149 ods. 4 Občianskeho zákonníka). Pri vyporiadaní BSM sa vychádza zo zásady rovnosti podielov, pričom platí, že v rovnakom pomere, v akom sa manželia podieľajú na spoločnom majetku, sa podieľajú aj na spoločných dlhoch. V rámci vyporiadania však musí súd prihliadnuť na to, čo bolo zo spoločného majetku vynaložené na oddelený majetok niektorého z manželov (teda aktíva) a tiež na nároky jednotlivých manželov proti mase BSM z dôvodu investícií vynaložených z oddeleného majetku niektorého z manželov na spoločný majetok (teda pasíva). Ak pri vyporiadaní nastane rozdiel medzi hodnotami, ktoré zostanú každému z bývalých manželov, je potrebné vyrovnanie do výšky podielu vykonať formou zaplataenia príslušnej peňažnej sumy. O vyporiadaní je nutné spraviť vyúčtovanie, ktoré musí nájsť odraz v odôvodnení rozsudku. Do celkovej bilancie musia byť zahrnuté nielen všetky veci (súčet ich hodnôt), ale aj ostatný majetok, vrátane pohľadávok a dlhov. Z takto zistenej hodnoty majetku každému z manželov patrí rovnaký podiel, ak neboli dôvody k zmene kvantitatívneho podielu (odklonenie sa od zásady parity).

12. Odvolací súd, vychádzajúc z konkrétnych dôvodov a rozsahu odvolania (§ 379 a § 380 CSP), pri viazanosti odvolacím rámcom vymedzeným odvolacími dôvodmi konštatuje, že hoci (ako to uviedla aj samotná odvolateľka), zostatková hodnota huteľných vecí patriacich do masy BSM a skutočnosti, komu má byť uložená povinnosť splácania zostatkov úverov č. 2 a č. 3 (keďže úver č. 1 bol poskytnutý pred uzatvorením manželstva jeho zostatok nie je predmetom vyporiadania BSM, len investície žalobcu spojené s týmto úverom do rozvodu manželstva), neboli sporné a strany v konaní sa na týchto skutočnostiach dohodli, predmetom prieskumu odvolacieho súdu boli i napriek tomu všetky časti výroku odvolaním napadnutého rozsudku.

13. Ako už odvolací súd konštatoval, strany sporu v priebehu prvoinštančného konania dospeli k zhode o mase huteľných vecí patriacich do BSM, dohodli sa aj na ich hodnotu a zároveň nebolo medzi nimi sporné ani to, ktoré konkrétne huteľné veci pri vyporiadaní pripadnú do vlastníctva žalovanej (presne špecifikované vo výroku rozsudku spolu s vyčíslením ich hodnoty v sume 400 eur) a ktorá huteľná vec pripadne do vlastníctva žalobcu (osobné motorové vozidlo, o zostatkovej hodnote v sume 3.200 eur). Celková hodnota huteľných vecí potom predstavuje sumu 3.600,- eur. Huteľné veci a ich hodnota, ako aj zostatková cena osobného motorového vozidla, odvolaním napadnuté neboli. Predmetom odvolacieho konania je konečný výpočet hodnôt započítaných v prospech žalobcu a uložená povinnosť žalovanej vyplatiť na vyrovnanie podielov vyplývajúcich z masy BSM žalobcovi sumu 4.083,07 eur. Je možné tak konštatovať, že súd prvej inštancie správne ustálil skutkový stav veci (vyporiadavanú masu BSM), a preto odvolací súd rozsudok v tejto časti potvrdil a ďalej bude hodnotiť a posudzovať len výpočet na vyrovnanie podielov.

14. Medzi stranami sporu však boli rozdielne názory, pokiaľ ide o vyporiadanie finančných prostriedkov použitých na rekonštrukciu nehnuteľností vo výlučnom vlastníctve žalovanej, ktorú súd prvej inštancie presne špecifikoval v bode 15. odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku, teda na vyporiadanie investícií žalobcu z poskytnutého úveru č. 1, ktorý im bol poskytnutý ešte pred uzatvorením manželstva a záväzkov vyplývajúcich z uzatvorených úverov č. 2 a č. 3, ktoré im boli poskytnuté počas trvania manželstva. Zhodným tvrdením strán sporu bolo, že finančné prostriedky z úveru č. 1 a č. 2 boli použité na rekonštrukciu rodinného domu, teda nehnuteľnosti žalovanej. Taktiež nie je predmetom odvolacieho konania ani záver prijatý súdom prvej inštancie, že úver č. 3 bol použitý na bežný chod rodiny a to aj napriek konštatovaniu obsiahnutým v bode 17. odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku, že boli použité na zabezpečenie výkonu podnikateľskej činnosti žalovanej. Odvolanie však žalobca nepodal a tieto skutkové a právne premisy, stranami v odvolaní nespochybné a nenamietané, potom odvolací súd nepodrobil prieskumnej činnosti. Sporné v konaní nebolo ani to, že všetky tri úvery boli po zániku manželstva splácané žalovanou a ani to, kto má splácať úver č. 2 a č. 3, ktoré boli poskytnuté stranám v konaní počas trvania manželstva, keďže úver č. 1 bol poskytnutý ešte pred uzatvorením manželstva a zostatok tohto úveru po zániku manželstva tak predmetom vyporiadania BSM nebol, ale len splátky tohto úveru platené počas trvania manželstva zo spoločných prostriedkov manželov.

15. Odvolací súd v prvom rade konštatuje, že správny bol záver súdu prvej inštancie, keď zohľadnil sumy splátok z poskytnutého úveru č. 1 a č. 2 za obdobie od 19. mája 2007 (dátum uzatvorenia manželstva) do 3. septembra 2015 (dátum zániku manželstva) ako investície žalobcu do výlučného

majetku žalovanej vynaložené zo spoločných prostriedkov a pri úvere č. 3 vyporiadaval zostatkovú sumu po zániku manželstva.

16. Taktiež sa odvolací súd stotožňuje so záverom prijatým súdom prvej inštancie, že je možné splátky úverov č. 1 a č. 2, prefinancovaných výlučne na majetok len jedného z manželov - žalovanej, splácané za trvania manželstva do rozvodu manželstva, považovať za investíciu prostriedkov zo spoločného majetku manželov do nehnuteľnosti vo výlučnom vlastníctve žalovanej, teda nepatriacej do BSM. Nie je pritom ani tak zásadné, kto konkrétne, ktorý z manželov, počas trvania manželstva splácal zo svojho príjmu splátky úverov č. 1 a č. 2. Nemožno mať za sporné, že príjmy oboch manželov počas trvania manželstva patrili do BSM, išlo tak jednoznačne o ich spoločné prostriedky, ktoré boli použité na splácanie úverov. Z tejto skutočnosti potom aj vyplýva nesprávny záver súdu prvej inštancie, keď v rámci výpočtu vzájomného vyporiadania BSM započítal v neprospech žalovanej sumu 14.329,47 eur (8.248,11 + 6.081,36) z titulu zaplatených splátok úverov č. 1 a č. 2, a to:

- suma 8.248,11 eur ako splátky úveru č. 1 zaplatené za obdobie od 19. mája 2007 do 3. septembra 2015 teda za trvania manželstva,

- suma 6.081,36 eur ako splátky úveru č. 2 zaplatené za obdobie od 12. augusta 2008 do 3. septembra 2015, teda od poskytnutia úveru do doby trvania manželstva

(pozri bod 16. odvolaním napadnutého rozsudku).

Splátky týchto úverov za trvania manželstva boli investované na rekonštrukciu rodinného domu vo vlastníctve žalovanej a predstavovali investície zo spoločného majetku manželov do výlučného vlastníctva žalovanej. Teda investíciami realizovanými z úveru č. 1 a č. 2 došlo k zhodnoteniu nehnuteľnosti vo vlastníctve žalovanej, preto zásadám upraveným v § 150 občianskeho zákonníka zodpovedá postup, pri ktorom žalobca má nárok na náhradu len polovice splátok úverov č. 1 a č. 2 realizovaných zo spoločných prostriedkov manželov, pretože splátky úverov boli aj prostriedkami žalovanej. Požiadavka žalobcu, aby len žalovaná participovala na úhrade spoločných záväzkov a započítať splátky úverov č. 1 a č. 2 v sume 14.329,47 eur iba do aktív žalovanej tak nie je správna a mala byť započítaná v rámci konečného výpočtu hodnoty na vyrovnanie podielov oboch manželov pre každého polovica z tejto sumy, teda na každého z nich suma 7.164,74 eur, ako to následne uskutoční odvolací súd v závere odôvodnenia tohto rozsudku. V tomto smere potom, odvolacia námietka spočívajúca v nesprávne uskutočnenom výpočte konečnej sumy vyrovnacieho podielu je dôvodná. Súdom prvej inštancie uskutočnený výpočet hodnôt pripadajúcich žalobcovi a žalovanej z vyporiadanej masy BSM a následne aj stanovený vyrovnací podiel, tak nebol vypočítaný správne.

17. Pokiaľ žalovaná v odvolaní, ako ďalší odvolací dôvod namietala nesprávny postup súdu prvej inštancie, keď započítal celú sumu splátok úverov č. 1 a č. 2 ako investíciu zo spoločných prostriedkov bývalých manželov do jej výlučného majetku, teda tak istiny, ako aj úroky, odvolací súd túto námietku nepovažuje za dôvodnú. Ak počas trvania manželstva boli realizované splátky úverov, ktoré pozostávali tak z istiny ako aj z úrokov (pozri č.l. 87, 95 a 219 spisu), tak pri riešení otázky skutočnej výšky investícií jedného z bývalých manželov do výlučného vlastníctva druhého manžela treba jednoznačne vychádzať z toho, že za spoločné prostriedky investované do nehnuteľností žalovanej sa musí považovať celá suma, ktorú reálne a preukázateľne zaplatili na splátkach, zahŕňajúcich tak istinu, ako aj úroky. Sumy splátok úverov č. 1 a č. 2, ktoré zaplatili bývalí manželia za obdobie trvania manželstva boli investované do výlučného majetku žalovanej, teda išlo o investíciu do majetku jedného z manželov (žalovanej). Nemožno z toho vyňať ani úroky obsiahnuté v jednotlivých splátkach úverov, pretože aj tieto počas trvania BSM predstavovali investície zo spoločného majetku na výlučný majetok žalovanej. Niet spravodlivého dôvodu, aby súdom boli zohľadnené len splátky úverov (bez úrokov), pretože nešlo o bezúročné úvery a úroky boli súčasťou jednotlivých mesačných úverových splátok. Táto odvolacia námietka tak nemohla byť vyhodnotená ako opodstatnená.

18. Rovnako nie je dôvodná ani odvolacia argumentácia žalovanej, že žalobca výšku konkrétnych investícií a ich časové hľadisko nepreukázal, pretože výška investícií zo spoločných prostriedkov BSM počas trvania manželstva do výlučného vlastníctva žalovanej (teda výška jednotlivých splátok na úvery č. 1 a č. 2) vyplýva z potvrdení a správ samotného poskytovateľa úverov - veriteľa - VÚB banky. (opäť pozri č.l. 87, 95 a 219 spisu).

19. Odvolací súd taktiež vyhodnotil ako nedôvodnú aj odvolaciu námietku žalovanej, ktorá nesúhlasí s vyporiadaním úveru č. 2, pri ktorom súd prvej inštancie vyslovil, že aj napriek tomu, že úver bol poskytnutý za trvania manželstva, zostatok tohto úveru nemôže byť predmetom zápočtu, pretože úver

bol použitý v celom rozsahu na zhodnotenie majetku žalovanej a to, čo žalovaná zaplatí na splátkach úveru po zániku BSM, predstavuje jej výdavky na jej majetok. Peňažné prostriedky získané z úveru č. 2 (poskytnutého obom bývalým manželom ako solidárnym dlžníkom) počas trvania ich manželstva boli podľa ich zhodného tvrdenia investované do výlučného majetku žalovanej a v prospech zhodnotenia tohto majetku. Aj keď splátky tohto úveru predstavovali investíciu zo spoločného majetku na výlučný majetok žalovanej, následná povinnosť splácať tento úver, ako aj to, koľko žalovaná už zaplatila po zániku BSM na tento úver a koľko ešte v budúcnosti zaplatí na splátkach zvyšku úveru po zániku manželstva, predstavujú jej výdavky na majetku v jej vlastníctve. A preto v rámci vyporiadania BSM nemožno započítať zostatok tohto úveru v prospech vyporiadacieho podielu toho účastníka, ktorý je výlučným vlastníkom nehnuteľností, do ktorej boli investície z tohto úveru vložené.

20. Z uvedených dôvodov potom odvolací súd v dôsledku nesprávne vypočítaného vyrovnávacieho podielu žalobcu, ktorý mu má v zmysle výroku odvolaním napadnutého rozsudku žalovaná vyplatiť tento zmenil a v odvolacom konaní uskutočnil výpočet vyrovnávajúcich podielov v rámci vyporiadania BSM strán sporu nasledovne:

A/ hnutelné veci - strany sporu sa zhodli na zostatkovej hodnote hnutelných vecí ku dňu zániku BSM na sume 3.600 eur, každému z bývalých manželov tak v zmysle zásady parity patrí z tejto hodnoty suma 1.800, - eur ($3.600 : 2$)

- žalobcovi bola započítaná suma 3.200 eur ako zostatková hodnota osobného motorového vozidla
- žalovanej bola započítaná suma 400 eur ako zostatková hodnota hnutelných vecí (pozri rozsudok okresného súdu)

Z uvedeného vyplýva, že žalovanej bola započítaná v rámci vyporiadania hnutelných vecí z masy BSM suma o 1.400 eur menej, ako jej patrilo, ktorú sumu je jej potrebné pripočítať v rámci vyporiadania BSM.

B/ zostatok úveru č. 3 po zániku BSM - poskytnutý ako spoločný záväzok použitý na financovanie bežných potrieb a chodu rodiny v celkovej sume 9.763,34 eur, ktorú sumu zaplatí žalovaná do úplného splatenia úveru.

Keďže úver č. 3 platila žalovaná a taktiež v zmysle výroku rozsudku je povinná aj naďalej tento splácať, žalobcovi vyplýva povinnosť nahradiť žalovanej na tento úver sumu 4.881,67 eur ($9.763,34 : 2$)

C/ úvery č. 1 a č. 2 poskytnuté spoločné záväzky vložené ako investície zo spoločného majetku oboch manželov počas trvania manželstva do výlučného majetku žalovanej a to ako splátky počas trvania manželstva, t.j. za obdobie od 19. mája 2007 do 03. septembra 2015 na:

- úver č. 1 bola zaplatená istina v sume 4.637,01 eur, úroky v sume 3.611,10 eur, spolu suma 8.248,11 eur
- úver č. 2 bola zaplatená istina v sume 1.604,78 eur a úroky v sume 4.476,58 eur, spolu suma 6.081,36 eur

Teda na úvery č. 1 a č. 2 bola uhradená suma 14.329,47 eur ($8.248,11 \text{ eur} + 6.081,36 \text{ eur}$), za trvania manželstva zo spoločných prostriedkov manželov a preto pokiaľ boli úvery použité výlučne len na zhodnotenie majetku žalovanej, má povinnosť vyplatiť z týchto spoločných prostriedkov žalobcovi polovicu zo splátok týchto úverov, žalovaná má tak povinnosť vyplatiť žalobcovi na vyrovaní podielov z úverov č. 1 a č. 2 sumu 7.164,74 eur ($14.329,47 : 2$).

Na základe uvedeného je potom možné vypočítať sumu vyrovnacieho podielu z vyporiadaného BSM nasledovne :

- žalobcovi vyplýva povinnosť vyplatiť žalovanej sumu 6.281,67 eur (sumu 1.400 eur z hodnoty hnutelných vecí + sumu 4.881,67 - titulom 1 splátok zostatku za úver č. 3)

- žalovanej vyplýva povinnosť vyplatiť žalobcovi sumu 7.164,74 eur (titulom spoločných investícií do jej majetku formou splátok za úvery č. 1 a č. 2 za trvania manželstva)

Z uvedeného vyplýva, že žalovaná má doplatiť žalobcovi sumu 883,07 eur ($7.164,74 - 6.281,67 \text{ eur}$), ako vyrovnací podiel z vyporiadaného BSM.

21. Keďže súd prvej inštancie síce správne ustálil skutkový stav vecí, ale vykonal nesprávny výpočet zostatkovej hodnoty vyporiadavaného BSM, odvolací súd tak po správnom vypočítaní zostatkovej hodnoty masy BSM zmenil výrokom II. výrok rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým bola žalovanej uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi na vyrovanie podielu sumu 4.083,07 eur tak, že uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi na vyrovanie podielu sumu 883,07 eur v lehote 90 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

22. Pre úplnosť odvolací súd poznamenáva, že pokiaľ žalovaná v odvolaní poukázala na výrok III. odvolaním napadnutého rozsudku, kde je uvedené, že zostatok úveru č. 3 ku dňu rozvodu manželstva je 12.222,19 eur, avšak po rozvode na splátkach úveru zostáva zaplatiť sumu 14.049,03 eur, vrátane úrokov, z čoho obsahu by bolo možné vyvodiť, že žiada opravu tohto výroku, odvolací súd konštatuje, že výrok rozsudku súdu prvej inštancie v tejto časti zodpovedá obsahu listinných dôkazov nachádzajúcich sa v spise. Súd prvej inštancie (vo výroku, ktorý odvolateľka označila ako III., avšak súd prvej inštancie výroky rozsudku neoznačoval) uviedol: „Žalovaná je p o v i n n á splácať úver poskytnutý na základe Zmluvy o poskytnutí flexihypotéky č. 001/088380/08-003/000 zo dňa 08.08.2008, ktorého zostatok ku dňu zániku BSM predstavuje sumu 12.222,19 Eur.“ Z dôkazu na č.l. 87 spisu vyplýva, že zostatok na úvere č. 3 ku dňu 9. septembra 2015, kedy došlo k zániku BSM je suma 12.222,19 eur, ktorá suma pozostáva z istiny v sume 12.203,89 eur a z úrokov v sume 18,30 eur, tak ako to uviedol súd prvej inštancie v rozsudku, čo zodpovedá vykonanému dokazovaniu a obsahu listinných dôkazov.

23. Predmetom odvolacieho konania bol aj výrok rozsudku súdu prvej inštancie o trovách konania. Pokiaľ žalovaná namietala, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania nevzal do úvahy, že žalobca menil v priebehu konania (a to v diametrálnych rozdieloch) požadovanú sumu vyrovnacieho podielu, ktorú skutočnosť mal vyhodnotiť ako procesný neúspech žalobcu, odvolací súd konštatuje, že je v tomto prípade nevyhnutné vziať do úvahy osobitný charakter tohto typu konania a jeho špecifiká. Ide o konanie iudicium duplex, teda konanie, v ktorom majú (môžu mať) účastníci na oboch stranách tak postavenie žalobcu, ako aj žalovaného, pretože ho mohol iniciovať ktorýkoľvek z nich, pričom typickým takýmto konaním je práve konanie o vyporiadanie BSM. Ak súd v konaní o vyporiadanie BSM rozhoduje rozsudkom, t.j. autoritatívne, musí dodržať zásady a podmienky vyporiadania vyplývajúce zo zákonnej úpravy (§ 150 občianskeho zákonníka) a taktiež objektívne ustáliť a zistiť hodnotu masy BSM bez ohľadu na tvrdenia strán sporu. V tomto smere súd nie je viazaný návrhmi strán sporu (a teda ani žalobným návrhom), pretože spôsob vyporiadania sa týka oboch strán (pozri napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pod sp. zn. 5Cdo 8/2008 a pod sp. zn. 2 Cdo 234/2008) a preto nemožno ani objektívne vyhodnocovať mieru procesného úspechu či neúspechu tej-ktorej strany sporu. Odvolací súd preto považuje za správny, zákonný a navyše aj súladný so všeobecnou zásadou spravodlivosti súdneho konania výrok rozsudku, v ktorom súd prvej inštancie rozhodol, že žiadna zo strán sporu nemá právo na náhradu trov konania. Je spravodlivé vzhľadom na charakter konania a skutočnosť, že súd rozhodoval v záujme a v prospech oboch strán sporu, aby si tak žalobca, ako aj žalovaná znášali vlastné trovy tak prvoinštančného, ako aj odvolacieho konania.

24. O nároku na náhradu trov konania tak odvolací súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1, 2 CSP a rozhodol, že žiadna zo strán sporu nemá právo na náhradu trov konania a to jednak vzhľadom na čiastočný úspech oboch strán sporu tak prvoinštančného aj odvolacieho konania (kedy odvolací súd sčasti rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a sčasti zmenil) ako aj s poukazom na dôvody obsiahnuté v bode 23. odôvodnenia tohto rozsudku s tým, že je spravodlivé, aby si obe strany znášali trovy odvolacieho konania.

25. Odvolací súd z uvedených dôvodov rozsudok súdu prvej inštancie preto podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP vo výroku I. ako vecne správny potvrdil a podľa § 388 CSP vo výroku II. zmenil.

26. Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).